

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 1. junija 2017¹

„Damping — Uvoz vinske kisline s poreklom iz Kitajske — Sprememba dokončne protidampinške dajatve — Delni vmesni pregled — Tržnogospodarska obravnava podjetja — Stroški večjih vložkov, ki večinoma odražajo tržne vrednosti — Sprememba okoliščin — Obveznost obrazložitve — Rok za sprejetje odločitve glede tržnogospodarske obravnave podjetja — Pravica do obrambe — Člen 20(2) Uredbe (ES) št. 1225/2009“

V zadevi T-442/12,

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd s sedežem v Changzhouu (Kitajska), ki jo zastopajo E. Vermulst, S. van Cutsem, F. Graafsma in J. Cornelis, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopa S. Boelaert, agentka, sprva skupaj z G. Berrischem, odvetnikom, in N. Chesaites, barrister, nato z G. Berrischem in B. Byrnom, solicitor, in nazadnje z N. Tuominenom, odvetnikom,

tožena stranka,

ob intervenciji

Evropske komisije, ki sta jo sprva zastopala M. França in A. Stobiecka-Kuik, nato N. França in J.-F. Brakeland, agenti,

ter

Distillerie Bonollo SpA s sedežem v Formigineju (Italija),

Industria Chimica Valenzana SpA s sedežem v Borgoriccu (Italija),

Distillerie Mazzari SpA s sedežem v Sant'Agati sul Santerno (Italija),

Caviro Distillerie Srl s sedežem v Faenzi (Italija),

in

Comercial Química Sarasa, SL s sedežem v Madridu (Španija), ki jih zastopa R. MacLean, solicitor,

intervenientke,

¹ — Jezik postopka: angleščina.

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 626/2012 z dne 26. junija 2012 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 349/2012 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2012, L 182, str. 1) v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko,

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi A. M. Collins (poročevalec), predsednik, M. Kancheva, sodnica, in R. Barents, sodnik,

sodna tajnica: C. Heeren, administratorica,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 15. decembra 2016,

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Vinska kislina se uporablja v vinu, pijačah in aditivih za živila, kot zaviralno sredstvo v mavcu in v številnih drugih proizvodih. V Evropski uniji in Argentini se vinska kislina L+ pridobiva iz stranskih produktov pri proizvodnji vina, ki se jim reče vinska usedlina, ki se razgradi v kalcijev tartrat in nato v vinsko kislino. V Ljudski republiki Kitajski se vinska kislina L+ in vinska kislina DL pridobivata iz benzena, ki se razgradi v anhidrid maleinske kisline in nato v maleinsko kislino ter nazadnje v vinsko kislino. Vinska kislina, ki se pridobiva s kemijsko sintezo, ima enake fizikalne in kemične lastnosti ter je namenjena enaki osnovni uporabi kot vinska kislina, ki se pridobiva iz stranskih produktov pri proizvodnji vina. V odgovor na vprašanje, ki ga je Splošno sodišče postavilo na obravnavi, so stranke pritrdile, da se vinska kislina DL pridobiva le na Kitajskem.
- 2 Evropska komisija je 24. septembra 2004 prejela pritožbo v zvezi z dampinškimi praksami v sektorju vinske kisline, ki jo je vložilo več evropskih proizvajalcev, med njimi družbe Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA in Industria Chimica Valenzana SpA.
- 3 Komisija je 30. oktobra 2004 v *Uradnem listu Evropske unije* objavila Obvestilo o začetku protidampinškega postopka za uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2004, C 267, str. 4).
- 4 Komisija je 27. julija 2005 sprejela Uredbo (ES) št. 1259/2005 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2005, L 200, str. 73).
- 5 Svet Evropske unije je 23. januarja 2006 sprejel Uredbo (ES) št. 130/2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2006, L 23, str. 1).
- 6 Komisija je po tem, ko je 4. avgusta 2010 objavila obvestilo o bližnjem izteku veljavnih protidampinških ukrepov (UL 2010, C 211, str. 11), 27. oktobra 2010 prejela zahtevek za pregled zaradi izteka teh ukrepov, ki so ga vložile družbe Caviro Distillerie Srl, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari in Industria Chimica Valenzana.

- 7 Komisija je 26. januarja 2011 v *Uradnem listu Evropske unije* objavila Obvestilo o začetku pregleda zaradi izteka protidampinških ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2011, C 24, str. 14), na podlagi člena 11(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51, v nadaljevanju: osnovna uredba).
- 8 Pet družb, navedenih zgoraj v točki 6, je 9. junija 2011 vložilo zahtevek za delni vmesni pregled glede dveh proizvajalcev izvoznikov, od katerih je eden tožeča stranka, družba Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe.
- 9 Komisija je 29. julija 2011 v *Uradnem listu Evropske unije* objavila Obvestilo o začetku delnega vmesnega pregleda protidampinških ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2011, C 223, str. 16) v skladu s členom 11(3) osnovne uredbe.
- 10 Komisija je 1. avgusta 2011 tožeči stranki poslala vprašalnik in obrazec za zahtevek za tržnogospodarsko obravnavo (v nadaljevanju: TGO). Tožeča stranka je Komisiji svoj zahtevek poslala 26. avgusta 2011, ustrezno izpolnjen vprašalnik pa 1. septembra 2011.
- 11 Komisija je 3. oktobra 2011 na tožečo stranko naslovila zahtevek za informacije. Predvsem je od nje zahtevala dokaze o tem, da cene njenih surovin odražajo tržne vrednosti, glede na to, da je zadevna surovina nafta, torej proizvod, ki se trži na svetovnih trgih.
- 12 Tožeča stranka je 17. oktobra 2011 odgovorila na zahtevek Komisije in navedla, da je benzen, ki ga uporablja, pridobljen iz koksa, in ne iz nafte, ter predložila diagram svojih nakupnih cen benzena, pridobljenega iz koksa, in diagram cen benzena iz koksa na severu Ljudske republike Kitajske. Dodala je, da njena nakupna cena benzena odraža kitajske tržne vrednosti.
- 13 Komisija je 14. in 15. novembra 2011 izvedla obisk zaradi preveritve v prostorih tožeče stranke.
- 14 Komisija je 1. februarja 2012 tožeči stranki poslala obvestilo glede zahtevka za TGO, v katerem jo je obvestila o zavrnitvi tega zahtevka ter o bistvenih dejstvih in premislekih, na katere je to zavrnitev oprla. Predvsem je bilo v obvestilu navedeno, da je po navedbah tožeče stranke benzen, ki ga uporablja, pridobljen iz koksa, in ne iz nafte. Poleg tega je iz obvestila izhajalo, da benzen predstavlja veliko večino stroškov surovin, te pa predstavljajo skoraj polovico stroškov pridobivanja vinske kisline. Zato v skladu z obvestilom vsakršno izkrivljanje cen benzena znatno vpliva na stroške pridobivanja vinske kisline v Ljudski republiki Kitajski. Nazadnje, v obvestilu je bilo navedeno, da je cena benzena v Ljudski republiki Kitajski od 19 % do 51 % nižja kot v Evropi in v Združenih državah.
- 15 Tožeča stranka je 13. februarja 2012 Komisiji poslala svoje pripombe glede obvestila, omenjenega zgoraj v točki 14, in predvsem zatrdila, da je bila 40-odstotna izvozna dajatev za benzen nadomeščena z začasno 0-odstotno dajatvijo. Dalje, tožeča stranka je vztrajala pri dejstvu, da je bil benzen, ki ga je uporabljala, pridobljen iz koksa, in da je zato primerjava cen benzena s strani Komisije nepravilna, ker je bil benzen v Evropi in Združenih državah pridobljen iz nafte.
- 16 Komisija je 11. aprila 2012 tožeči stranki posredovala dokument o dokončnem razkritju, ki je vseboval bistvena dejstva in premisleke, na podlagi katerih je nameravala predlagati spremembe veljavnih protidampinških ukrepov v skladu s členom 20 osnovne uredbe, kot tudi dokument s podrobnostmi izračuna stopnje dampinga za tožečo stranko. Predvsem je bilo iz dokumenta o razkritju razvidno, da je bila 40-odstotna dajatev na izvoz benzena nadomeščena z začasno 0-odstotno dajatvijo. Vendar je sklenila, da tožeča stranka ni uspela pojasniti nizkih cen benzena na kitajskem trgu. V zvezi s tem iz dokumenta o dokončnem razkritju izhajata obstoj razlike v cenah benzena od 19 % do 51 % med Ljudsko republiko Kitajsko in drugimi državami tržnega gospodarstva ter neobstoj vračila 17-odstotnega davka na dodano vrednost (DDV) na izvoz benzena.

- 17 Svet je 16. aprila 2012 sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 349/2012 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) osnovne uredbe (UL 2012, L 110, str. 3).
- 18 Tožeča stranka je 25. aprila 2012 Komisiji poslala pripombe na dokument o dokončnem razkritju in jo prosila predvsem, naj ji pošlje še dodatne informacije glede metodologije, uporabljene za določitev normalne vrednosti. Poleg tega je istega dne poslala predlog za cenovno zavezo za odpravo dampainga v skladu s členom 8 osnovne uredbe.
- 19 Po koncu postopka delnega vmesnega pregleda, ki se je nanašal na tožečo stranko in drugega proizvajalca-izvoznika, je Svet 26. junija 2012 sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 626/2012 o spremembi Izvedbene uredbe št. 349/2012 (UL 2012, L 182, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijana uredba).
- 20 Z izpodbijano uredbo je bila v bistvu tožeči stranki zavrnjena TGO in je bila – po določitvi normalne vrednosti na podlagi informacij, ki jih je posredoval proizvajalec, ki je sodeloval v podobni državi – povečana protidampinška dajatev, ki se uporablja za proizvode, ki jih ta izdeluje, z 10,1 % na 13,1 %. Poleg tega je bila z izpodbijano uredbo zavrnjena cenovna zaveza, ki jo je ponudila tožeča stranka.

Postopek in predlogi strank

- 21 Tožeča stranka je 5. oktobra 2012 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.
- 22 Z vlogami, ki so jih v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 4. in 31. januarja 2013 vložile družbe Caviro Distillerie, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo, Distillerie Mazzari in Industria Chimica Valenzana (v nadaljevanju: družbe intervenientke) na eni strani ter Komisija na drugi strani, so te predlagale intervencijo v tem postopku v podporo predlogom Sveta.
- 23 Predsednik prvega senata je s sklepom z dne 12. marca 2013 dopustil intervencijo Komisije in pri tem navedel, da glede na to, da je bil njen predlog za intervencijo vložen po izteku roka, določenega v členu 116(6) Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991, ji je dovoljeno predstaviti stališča na podlagi poročila za obravnavo, ki ji je bilo sporočeno, v ustnem postopku.
- 24 Sestava senatov Splošnega sodišča je bila spremenjena na podlagi člena 27(5) Poslovnika Splošnega sodišča, pri čemer je bil sodnik poročevalec razporejen v osmi senat, ki mu je bila posledično dodeljena obravnavana zadeva.
- 25 Predsednik osmega senata je s sklepom z dne 18. maja 2015 dopustil intervencijo družb intervenientk.
- 26 Družbe intervenientke so intervencijsko vlogo vložile 4. avgusta 2015. Glavni stranki sta predložili stališča glede te vloge v določenem roku.
- 27 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
 - izpodbijano uredbo razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša nanjo;
 - Svetu naloži plačilo stroškov.
- 28 Svet Splošnemu sodišču predlaga, naj:
 - tožbo zavrne kot neutemeljeno;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

29 Družbe intervenientke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- tožbo zavrne kot neutemeljeno;
- tožeči stranki naloži stroške, ki so jih priglasile.

Pravo

30 Tožeča stranka v podporo tožbi navaja pet tožbenih razlogov, ki se nanašajo, prvič, na kršitev člena 2(7)(c), prva alineja, osnovne uredbe, drugič, na kršitev člena 11(3) osnovne uredbe, tretjič, na kršitev obveznosti obrazložitve, četrtič, na kršitev člena 2(7)(c), drugi pododstavek, osnovne uredbe ter, petič, na kršitev člena 20(2) osnovne uredbe in pravice do obrambe.

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 2(7)(c), prva alineja, osnovne uredbe

Trditve strank

- 31 Tožeča stranka trdi, da je z izpodbijano uredbo kršen člen 2(7)(c), prva alineja, osnovne uredbe, in sicer z delom, v katerem je navedeno, da tržnogospodarska obravnava zanjo ne velja. Tožeča stranka trdi, da je predložila dovolj dokazov za to, da so bile njene gospodarske odločitve sprejete na podlagi tržnih signalov, ki odražajo ponudbo in povpraševanje, in brez znatnega poseganja države ter da stroški glavnih vložkov v veliki meri odražajo tržne vrednosti. Predvsem naj bi dokazala, da so bile njene odločitve o nakupu osnovnih surovin sprejete brez vsakršnega vmešavanja države glede količine ali cen. Dodaja še, da je v skladu z izpodbijano uredbo spoštovala pogoje iz člena 2(7)(c), od druge do pete alineje, osnovne uredbe.
- 32 Iz uvodne izjave 18 izpodbijane uredbe naj bi izhajalo, da je Svet utemeljil svojo zavrnitev z dejstvom, da je bila cena nekaterih osnovnih surovin izkrivljena, med drugim cena benzena in anhidrida maleinske kisline.
- 33 Tožeča stranka najprej pojasnjuje, da anhidrida maleinske kisline ne kupuje, temveč ga pridobiva sama iz benzena iz koksa. Zato naj bi bilo ugotovljeno izkrivljanje cene te osnovne surovine brezpredmetno.
- 34 Glede cene benzena navaja, da je Svet oprl svojo ugotovitev na tri argumente, in sicer na obstoj razlike od 19 % do 51 % – ki naj ne bi bila pojasnjena – med cenami na notranjem kitajskem trgu in cenami, ki se uporabljajo v drugih državah s tržnim gospodarstvom, na obstoj dajatve na uvoz benzena v višini 40 % in na neobstoj vračila 17-odstotnega DDV na izvoz benzena.
- 35 Prvič, tožeča stranka navaja, da je Svet prezrl to, da se cena razlikuje od 19 % do 51 %, ker je strošek premoga kot osnovne surovine za pridobivanje benzena iz koksa na Kitajskem nižji od stroška za nafto, ki jo kot osnovno surovino uporabljajo Evropa in Združene države, kot je to tožeča stranka navedla med upravnim postopkom. V izpodbijani uredbi naj bi se nepravilno domnevalo, da je osnovna surovina za benzen, ki jo kupuje tožeča stranka, nafta, kot naj bi to izhajalo predvsem iz zahteve Komisije za pojasnila z dne 3. oktobra 2011.
- 36 Dalje, tožeča stranka v repliki navaja, da je Svet argument, da naj bi arbitražni postopek odpravil razlike med cenami, prvič navedel šele v odgovoru na tožbo in ni omenjen ne v izpodbijani uredbi ne v dokumentih iz preiskave.

- 37 Drugič, tožeča stranka pripominja, da je v izpodbijani uredbi nepravilno navedeno, da obstaja 40-odstotna dajatev na uvoz benzena, saj se ta dajatev nanaša na izvoz. Vsekakor naj bi dokazala, da navajana izvozna dajatev ni bila veljavna v času preiskave v zvezi s pregledom, ker je sočasno obstajala začasna 0-odstotna dajatev, kar je priznано celo v izpodbijani uredbi.
- 38 Tretjič, tožeča stranka trdi, da neobstoj vračila 17-odstotnega DDV na izvoz benzena ne pomeni znatnega državnega posega v smislu osnovne uredbe. V skladu s sodno prakso naj bi se z osnovno uredbo zahtevalo, da mora biti državni poseg pomemben, učinkovit in neposreden. Tako bi bila možna neka stopnja državnega posega. Dodaja, da ti pogoji v tej zadevi niso bili izpolnjeni, saj je lahko prosto kupovala uvoženi benzen pri različnih dobaviteljih in po izposlovanih cenah brez poseganja države. Vsekakor bi se lahko z neobstojem vračila DDV na izvoz benzena upravičila prilagoditev normalne vrednosti, kot je bilo to storjeno med prvotno preiskavo in v drugih protidampinških postopkih, namesto da bi to pripeljalo do zavrnitve TGO.
- 39 Tožeča stranka v repliki navaja, da je Komisija v obvestilu glede zahtevka za TGO z dne 1. februarja 2012 navedla, da zadevnega merila ne izpolnjuje zaradi obstoja „znatnega poseganja države“ na trg benzena. Komisija in Svet (v nadaljevanju skupaj: instituciji) naj bi se tako oprla na merilo, določeno v členu 2(7)(c), prva alineja, prvi del stavka, osnovne uredbe, in ne na merilo v drugem delu tega stavka navedene določbe. Zato naj bi bila sodna praksa, ki jo navaja Svet glede tega vprašanja, brezpredmetna.
- 40 Svet trditve tožeče stranke izpodbija.

Presoja Splošnega sodišča

- 41 Najprej je treba navesti, da se v skladu s členom 2(7)(a) osnovne uredbe pri uvozu iz držav brez tržnega gospodarstva z odstopanjem od pravil, določenih v odstavkih od 1 do 6 tega člena, normalna vrednost načeloma določi na podlagi cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom. Namen te določbe je namreč preprečiti upoštevanje cen in stroškov, ki veljajo v državah, ki nimajo tržnega gospodarstva, ker tam ti dejavniki niso običajna posledica delovanja tržnih sil (sodba z dne 19. julija 2012, Svet/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, ZOdl., EU:C:2012:471, točka 66).
- 42 Vendar se na podlagi odstavka 7(b) navedenega člena pri protidampinških preiskavah, ki se nanašajo na uvoz iz katere koli države brez tržnega gospodarstva, ki je članica Svetovne trgovinske organizacije (STO), med katerimi je Ljudska republika Kitajska, normalna vrednost določi v skladu s členom 2, od (1) do (6), osnovne uredbe, če se na podlagi ustrezno utemeljenih zahtevkov enega ali več proizvajalcev, vključenih v preiskavo, in v skladu z merili iz tega odstavka 7(c) dokaže, da za tega proizvajalca ali te proizvajalce prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva glede proizvodnje in prodaje zadevnega podobnega izdelka.
- 43 Poleg tega je metodologija za določitev normalne vrednosti izdelka iz člena 2(7)(b) osnovne uredbe izjema od posebne metode, ki jo za to določa člen 2(7)(a) te uredbe in ki se načeloma uporablja pri uvozu iz držav brez tržnega gospodarstva. Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je treba vsako odstopanje ali izjemo od splošnega pravila razlagati ozko (sodbi z dne 28. oktobra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Svet, T-35/01, EU:T:2004:317, točka 50, in z dne 10. oktobra 2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener in Shanghai Prime Machinery/Svet, T-170/09, neobjavljena, EU:T:2012:531, točka 76).
- 44 Na podlagi odstavka 7(c) tega člena mora vsak proizvajalec, ki želi izkoristiti ta pravila, predložiti zadostne dokaze, kot so omenjeni v zadnjem navedeni določbi, da deluje v pogojih tržnega gospodarstva.

- 45 V zvezi s tem je treba poudariti, da je dokazno breme na strani proizvajalca-izvoznika, ki želi biti deležen TGO (sodba z dne 18. marca 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise in Shanghai Adeptech Precision/Svet, T-299/05, EU:T:2009:72, točka 83). Svet in Komisija morata presoditi, ali podatki, ki jih je predložil zadevni proizvajalec-izvoznik, zadostujejo za dokaz, da so merila iz tega člena 2(7)(c) izpolnjena, tako da se mu lahko prizna TGO.
- 46 Treba je pripomniti, da imajo v skladu z ustaljeno sodno prakso institucije Unije na področju skupne trgovinske politike, predvsem ukrepov trgovinske zaščite, široko polje proste presoje zaradi zapletenosti gospodarskih, političnih in pravnih razmer, ki jih morajo preučiti. Sodni nadzor nad tako presojo mora biti tako omejen na preverjanje spoštovanja procesnih pravil, pravilnosti ugotovljenega dejanskega stanja, ki se upošteva pri izpodbijani izbiri, neobstoja očitne napake pri presoji tega dejanskega stanja in neobstoja zlorabe pooblastil (sodbi z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 63, in z dne 11. septembra 2014, Gem-Year Industrial in Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Svet, C-602/12 P, neobjavljena, EU:C:2014:2203, točka 48).
- 47 Ni sporno, da je bilo v obravnavanem primeru priznanje TGO tožeči stranki zavrjneno zgolj zato, ker ta ni dokazala, da izpolnjuje merilo iz člena 2(7)(c), prva alineja, osnovne uredbe, saj se je štelo, da so preostala merila izpolnjena.
- 48 V skladu z navedenim členom 2(7)(c), prva alineja, mora proizvajalec predložiti zadostne dokaze, da odločitve glede cen, stroškov in vložkov, vključno na primer z osnovnimi surovinami, stroški tehnologije in dela, obsegom proizvodnje, prodajo in vlaganji, sprejema kot odziv na tržne signale, ki odražajo ponudbo in povpraševanje, in brez večjega vmešavanja države v zvezi s tem, ter da stroški za glavne vložke večinoma odražajo tržne vrednosti.
- 49 S to določbo je tako na eni strani uveden dvojni pogoj glede nekaterih poslovnih odločitev proizvajalca in na drugi strani pogoj glede stroškov glavnih vložkov (sodba z dne 19. julija 2012, Svet/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, točka 73). Namen prvega od teh pogojev je preveriti, ali na upoštevene odločitve proizvajalcev-izvoznikov vplivajo izključno poslovni razlogi, ki so značilni za podjetje, ki deluje v pogojih tržnega gospodarstva, ali pa so izkrivljene iz drugih razlogov, ki so značilni za državna gospodarstva (sodba z dne 17. junija 2009, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group/Svet, T-498/04, EU:T:2009:205, točka 88). Glede pogoja v zvezi z dejstvom, da stroški za glavne vložke večinoma odražajo tržne vrednosti, je bilo s sodno prakso potrjeno, da ga je treba razumeti, kot da se navezuje na trg, na katerem določitev cen ni bila izkrivljena z državnimi ukrepi (glej v tem smislu sodbe z dne 11. septembra 2014, Gem-Year Industrial in Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Svet, C-602/12 P, neobjavljena, EU:C:2014:2203, točka 52; z dne 10. oktobra 2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener in Shanghai Prime Machinery/Svet, T-170/09, neobjavljena, EU:T:2012:531, točki 74 in 77, in z dne 10. oktobra 2012, Gem-Year in Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Svet, T-172/09, neobjavljena, EU:T:2012:532, točki 119 in 120).
- 50 Kot trdi tožeča stranka, ne da bi ji Svet glede tega oporekal, se v tej zadevi ugotovitev glede cen anhidrida maleinske kisline nanaša izključno na drugega proizvajalca-izvoznika, ki je v postopku delnega vmesnega pregleda, in na tožečo stranko. Zato je treba navesti, da zavrnitev odobritve TGO tožeči stranki ni bila utemeljena s tem premislekom.
- 51 Iz uvodne izjave 18 izpodbijane uredbe izhaja, da je bila TGO tožeči stranki zavrjnena na podlagi dokazov o izkrivljenju cene osnovne surovine, benzena. V zvezi s tem je, prvič, v izpodbijani uredbi navedeno, da je bila ob primerjavi cen na notranjem kitajskem trgu, pri čemer je za vir vzeta nakupna cena sodelujočih proizvajalcev, in cen, ki se uporabljajo v drugih državah s tržnim gospodarstvom, v času preiskave ugotovljena razlika od 19 % do 51 %. Drugič, v izpodbijani uredbi je navedeno, da je Ljudska republika Kitajska naložila 40-odstotno uvozno dajatev na benzen, vendar ta dajatev v času preiskave v zvezi s pregledom ni veljala. Treba pa je navesti, da je sklicevanje na uvozno dajatev tipkarska napaka, kot priznavajo stranke, ki se je prvič pojavila v dokumentih v upravnem spisu in, še

natančneje, v dokumentu o dokončnem razkritju ter ki jo je poleg tega tožeča stranka ponovila v svojih pripombah na ta dokument z dne 25. aprila 2012. Tretjič, v izpodbijani uredbi je ugotovljeno, da Ljudska republika Kitajska ni vrnila 17-odstotnega DDV na izvoz benzena.

- 52 V zvezi s tem je treba navesti, da je Svet – kot to sam priznava – v izpodbijani uredbi svojo zavrnitev utemeljil s pogojem glede stroškov glavnih vložkov, kot ga določa člen 2(7)(c), prva alinea, drugi del stavka, osnovne uredbe, in ne s pogojem glede odločitev podjetij, kot je določen v prvem delu stavka navedene določbe. To izhaja iz branja izpodbijane uredbe v njenem kontekstu, in sicer z vidika narave ugotovljenih okoliščin za zavrnitev TGO, sistematike člena 2(7)(c), prva alinea, osnovne uredbe in celote dokumentov v upravnem spisu. Čeprav se obvestilo glede zahtevka za TGO navezuje na znatno poseganje države, je v njem dodano, da cene benzena večinoma ne odražajo tržnih vrednosti. Poleg tega je bil v dokumentu Komisije o dokončnem razkritju ugotovljen obstoj izkrivljanja nakupnih cen osnovnih surovin, predvsem benzena.
- 53 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da z izpodbijano uredbo ni ugotovljeno, da je država znatno posegla v odločitve tožeče stranke glede njenih vložkov v smislu prvega dela stavka člena 2(7)(c), prva alinea, osnovne uredbe, temveč to, da stroški glavnih vložkov tožeče stranke večinoma ne odražajo tržnih vrednosti, ker je bil trg izkrivljen v smislu drugega dela stavka tega člena.
- 54 Zato je treba trditve tožeče stranke in tudi sodno prakso, navajano v podporo tem trditvam, s katerimi se namerava dokazati, da so bile poslovne odločitve tožeče stranke glede nakupa osnovnih surovin sprejete brez znatnega, učinkovitega in neposrednega poseganja države, zavrniti kot brezpredmetne.
- 55 Glede elementov iz uvodne izjave 18 izpodbijane uredbe v okviru presoje pogoja glede stroškov vložkov, in sicer tistega pogoja, ki je bil dejansko uporabljen, je treba ugotoviti, prvič, da je lahko ob neobstoju utemeljitve razlika v ceni od 19 % do 51 % za osnovno surovino benzen pomemben kazalnik, da ta pogoj ni bil izpolnjen.
- 56 Tožeča stranka to razliko v ceni pojasnjuje z dejstvom, da je benzen, pridobljen iz koksa, cenejši od benzena, pridobljenega iz nafte. Dodaja, da je v izpodbijani uredbi ta utemeljitev enostavno spregledana.
- 57 V zvezi s tem je treba navesti, da je v obvestilu glede zahtevka za TGO z dne 1. februarja 2012 izrecno navedeno, da so se institucije s tem argumentom seznanile. V tem smislu je v uvodni izjavi 20 izpodbijane uredbe navedeno, da tožeča stranka ni zmoгла pojasniti nizke cene benzena na trgu Ljudske republike Kitajske glede na to ceno v drugih državah s tržnim gospodarstvom. S tega vidika je treba izpodbijano uredbo razlagati tako, da dejstvo, ki ga navaja tožeča stranka, ne zadostuje za pojasnitev razlike zadevnih cen.
- 58 Poleg tega, Svet je v okviru te tožbe ob podpori družb intervenientk dodal, da je benzen homogen proizvod, da benzen iz nafte in benzen iz koksa nista različne kakovosti, ki bi upravičevala različno ceno, ter da bi na neizkrivljenem trgu arbitražna vodila do izravnave cen v Ljudski republiki Kitajski in drugih državah s tržnim gospodarstvom. V nasprotju s trditvami tožeče stranke ni razloga za zavrnitev argumenta glede postopka cenovne arbitraže kot prepoznega, saj je bil implicitno naveden v obrazložitvi izpodbijane uredbe, ki temelji na obstoju razlik v ceni med različnimi svetovnimi regijami, ki jih tožeča stranka ni utemeljila.
- 59 Spomniti je treba, kot je navedeno zgoraj v točkah 44 in 45, da dokazno breme nosi proizvajalec-izvoznik, ki želi izkoristiti TGO. Zato je bila tožeča stranka dolžna dokazati, da imata benzen iz nafte in benzen iz koksa različne značilnosti in lastnosti, ki bi upravičevale to razliko v ceni, ali da obstajajo drugi razlogi, ki upravičujejo razliko v ceni med temi regijami. Ugotoviti pa je treba, da se je tožeča stranka omejila na navajanje razlike v osnovni surovini za pridobivanje benzena, ki je primarni proizvod, katerega značilnosti se ne razlikujejo glede na surovino, uporabljeno za njegovo izdelavo, in pri tem ni podala utemeljitve in potrebnih dokazov za to, da je imela pravico do TGO.

- 60 Zato je treba argumente tožeče stranke glede razlike v ceni benzena, ugotovljene v izpodbijani uredbi, zavrnuti.
- 61 Drugič, glede izvoznih dajatev zadostuje navesti, da je v izpodbijani uredbi ugotovljeno, da je bila 40-odstotna dajatev začasno odpravljena. Zato je treba navesti – neodvisno od odgovora na vprašanje, ali je začasna ukinitvev izvozne dajatve element, ki ima lahko odvratilni učinek na izvoz, kot to trdijo družbe intervenientke – da izpodbijana uredba ne temelji na tem elementu prav iz razloga odprave dajatve.
- 62 Tretjič, v izpodbijani uredbi se je lahko pravilno sklepalo, da je neobstoja vračila 17-odstotnega DDV na izvoz benzena element, ki lahko prispeva k izkrivljanju cen benzena v Ljudski republiki Kitajski. Očitno je namreč, da je zaradi tega državnega ukrepa izvoz benzena iz Ljudske republike Kitajske manj privlačen in s tem prispeva k umetnemu zniževanju nakupnih cen benzena na kitajskem trgu.
- 63 Dalje, iz razlogov, navedenih zgoraj v točkah od 52 do 54, je treba argumente tožeče stranke glede domnevne zahteve po znatnem, učinkovitem in neposrednem državnem poseganju zavrnuti kot brezpredmetne. Dalje, v nasprotju z zatrjevanjem tožeče stranke je treba ugotoviti, da neobstoja vračila 17-odstotnega DDV na izvoz ni mogoče šteti za nepomembno državno poseganje v nakupno ceno benzena v Ljudski republiki Kitajski.
- 64 Na podlagi navedenega je treba prvi tožbeni razlog zavrnuti kot neutemeljen.

Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 11(3) osnovne uredbe

Trditve strank

- 65 Tožeča stranka z drugim tožbenim razlogom navaja, da je z izpodbijano uredbo kršen člen 11(3) osnovne uredbe, ker se okoliščine od prvotne preiskave, ko je bila odobrena TGO, do vmesnega pregleda, po katerem je bila ta TGO zavrnjena, niso bistveno in trajno spremenile.
- 66 Tožeča stranka meni, sklicujoč se na uvodno izjavo 34 izpodbijane uredbe, da je argument glede izkrivljanja cene benzena napačen, ker je Svet nepravilno spregledal, da je benzen, ki ga je kupila tožeča stranka, pridelan iz koksa, in ne iz nafte. Poleg tega navaja, da je bila vsekakor 40-odstotna izvozna dajatev na benzen med letoma 2007 in 2011 nadomeščena z začasno 0-odstotno dajatvijo, torej tudi v času preiskave v zvezi s pregledom.
- 67 Svet ob podpori družb intervenientk trditve tožeče stranke izpodbija.

Presoja Splošnega sodišča

- 68 V skladu s členom 11(3) osnovne uredbe se lahko potreba po ohranitvi ukrepov preveri – če je upravičeno – na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice oziroma – če je od uvedbe dokončnega ukrepa preteklo dovolj časa, in sicer vsaj eno leto – na zahtevo izvoznika, uvoznika ali proizvajalca Unije, ki vsebuje zadostne dokaze, ki utemeljujejo potrebo po vmesnem pregledu.
- 69 Vmesni pregled se začne, če zahteva vsebuje dovolj dokazov, da nadaljnje izvajanje ukrepa ni več potrebno za preprečevanje dampa in/ali da se škoda verjetno ne bi nadaljevala oziroma se ne bi spet pojavljala, če bi se ukrep odstranil ali spremenil, ali pa da obstoječi ukrep ni ali ni več zadosten, da bi se preprečil damping, ki povzroča škodo.

- 70 Pri izvajanju preiskave v okviru vmesnega pregleda lahko Komisija med drugim oceni, ali so se okoliščine glede dampa in škode bistveno spremenile oziroma ali se z obstoječimi ukrepi dosegajo želeni rezultati pri odstranjevanju škode, ki je bila prej ugotovljena v skladu s členom 3 osnovne uredbe. Za to se pri končnem odločanju upoštevajo vsi relevantni in ustrezno dokumentirani dokazi.
- 71 V obravnavani zadevi je točka C(7) izpodbijane uredbe, ki se nanaša na damping, naslovljena „Trajna narava spremenjenih okoliščin“. Natančneje, v uvodni izjavi 34 izpodbijane uredbe je navedeno, da se zaradi razlogov za zavrnitev TGO šteje, da so ugotovitve tega pregleda trajne narave. Dodano je, da dokazi kažejo, da je izkrivljanje cen benzena v Ljudski republiki Kitajski obstajalo že pred obdobjem pregleda, in da ni dokazov, da naj bi vlada te države takšna izkrivljanja odpravila.
- 72 Najprej je treba navesti, da tožeča stranka očitno trdi, da pravne napake, ki jih navaja v okviru prvega tožbenega razloga, pomenijo posledično kršitev člena 11(3) osnovne uredbe v tem smislu, da okoliščine niso bistveno in trajno spremenjene in bi ji morala biti odobrena TGO. V skladu s tem branjem bi bilo treba drugi tožbeni razlog obravnavati enako kot prvi.
- 73 Vendar se z drugim tožbenim razlogom zastavlja drugačno vprašanje, in sicer ali morajo institucije v okviru vmesnega pregleda ugotoviti objektivno spremembo dejanskih okoliščin ali pa lahko presodijo drugače na podlagi predhodno obstoječih okoliščin z vidika novih trditev in dokazov, ki so jih predložile stranke.
- 74 Kljub dejstvu, da se naslov točke C(7) izpodbijane uredbe navezuje na spremenjene okoliščine, pa iz branja njene uvodne izjave 34 in pisanj Sveta v okviru te tožbe izhaja, da se je v bistvu spremenila presoja institucij, in ne objektivne okoliščine, na katerih je ta presoja temeljila. V tej uvodni izjavi se namreč priznava, da je izkrivljena cena benzena obstajala pred obdobjem preiskave v zvezi s pregledom. Poleg tega nič v izpodbijani uredbi ne govori o tem, da je bila politika nevračila DDV na izvoz benzena uvedena po obdobju prvotne preiskave. Prav tako, neodvisno od upoštevnosti 40-odstotne izvozne dajatve na benzen za te namene – čemur Svet ugovarja – tožeča stranka navaja, da je bila ta dajatev odpravljena od leta 2007, čemur nihče ne ugovarja.
- 75 Svet je torej očitno spremenil presojo, ne da bi se nujno spremenile okoliščine, ki so njena podlaga. V izpodbijani uredbi je navedeno, da so okoliščine glede izkrivljene cene benzena trajne, kar upravičuje spremembo veljavnih ukrepov. Splošno sodišče mora presoditi, ali je s tega vidika z izpodbijano uredbo kršen člen 11(3) osnovne uredbe.
- 76 Za to presojo je treba pripomniti, da so se določbe osnovne uredbe in uredb s podobnim ciljem, ki so bile sprejete pred njo, znatno spremenile predvsem glede postopka pregleda. Na primer, v skladu s členom 14(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 3017/79 z dne 20. decembra 1979 o zaščiti proti dampsškemu oziroma subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske gospodarske skupnosti (UL 1979, L 339, str. 1) se uredbe, ki uvedejo protidampsške dajatve, „pregledajo, če je potrebno“. V skladu z odstavkom 3 te določbe se ukrepi spremenijo, prekličejo ali razveljavijo, če pregled to upravičuje. Ta določba pa ne določa, v kakšnih okoliščinah se taka sprememba zahteva.
- 77 Pozneje je bilo s členom 14(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2176/84 z dne 23. julija 1984 o zaščiti proti dumpinškemu ali subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske gospodarske skupnosti (UL 1984, L 201, str. 1) določeno, da se pregled opravi na predlog države članice ali na pobudo Komisije. Pregled se opravi tudi, če to zahteva zainteresirana stranka, in sicer če „predloži dokaz o spremenjenih okoliščinah, ki upravičujejo potrebo po takšnem pregledu“, in če je od konca preiskave preteklo najmanj eno leto. V odstavku 3 tega člena je le določeno, da se ukrepi spremenijo, če to zahteva pregled, brez drugih pojasnil.
- 78 Za uporabo člena 14 Uredbe št. 2176/84 iz sodne prakse izhaja, da se postopek pregleda uporabi v primeru spremembe podatkov (glej v tem smislu sodbo z dne 24. februarja 1987, *Continentalte Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken/Komisija*, 312/84, EU:C:1987:94, točka 11) ali spremenjenih

okolščin, če je bil pregled opravljen na predlog zainteresirane stranke (glej v tem smislu sodbo z dne 11. julija 1990, Sermes, C-323/88, EU:C:1990:299, točki 16 in 17). Na podlagi iste določbe je bilo razsojeno, da je postopek pregleda lahko upravičen le s spremenjenimi okoliščinami, kadar ga predlaga zainteresirana stranka, (sodba z dne 1. aprila 1993, Findling Wälzlager, C-136/91, EU:C:1993:133, točka 15), kot izhaja iz besedila zadevne določbe.

- 79 S členom 11(3) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45) je bila uvedena določba, enaka sedanjemu členu 11(3) osnovne uredbe.
- 80 S sklicevanjem na sodno prakso, navedeno zgoraj v točki 78 – čeprav se je obravnavana zadeva nanašala na razlago člena 11(3) Uredbe št. 384/96, katerega besedilo je drugačno od besedila člena 14 Uredbe št. 2176/84 – je bilo razsojeno, da je namen pregleda, da se naložene datjave prilagodijo razvoju elementov, ki so bili razlog za njihovo uvedbo, in se torej predvideva sprememba teh elementov (sodba z dne 29. junija 2000, Medici Grimm/Svet, T-7/99, EU:T:2000:175, točka 82). To je mogoče pojasniti s posebnostmi dejanskega okvira navedene zadeve. V tisti zadevi je namreč le šest tednov po objavi prvotne uredbe o uvedbi protidampinških dajatev Komisija objavila obvestilo, s katerim je vabila proizvajalce-uvoznike, da predložijo elemente, ki izjemoma upravičujejo začetek nameravanega vmesnega pregleda. Nato je poslala vprašalnike za isto obdobje, na katero se je nanašala prvotna preiskava. Splošno sodišče je v teh okoliščinah ugotavljalo, ali so se okoliščine spremenile, kar bi lahko institucije spodbudilo k pregledu, in sklenilo, da je bil namen tega postopka zgolj omogočiti podjetjem, ki niso sodelovala v prvotnem postopku, da se jim odobri individualna obravnava (sodba z dne 29. junija 2000, Medici Grimm/Svet, T-7/99, EU:T:2000:175, točka 83). V tej zadevi tako ni bilo pregleda veljavnih ukrepov, ampak ponovna uvedba prvotnega postopka (sodba z dne 29. junija 2000, Medici Grimm/Svet, T-7/99, EU:T:2000:175, točka 85).
- 81 Navesti je treba, da se je poznejša sodna praksa glede člena 11(3) Uredbe št. 384/96 in člena 11(3) osnovne uredbe nanašala na vprašanje obstoja bistvene spremembe okoliščin, pri čemer je morala biti taka sprememba trajna (glej v tem smislu sodbe z dne 17. novembra 2009, MTZ Polyfilms/Svet, T-143/06, EU:T:2009:441, točka 41; z dne 17. decembra 2010, EWRIA in drugi/Komisija, T-369/08, EU:T:2010:549, točki 81 in 94, in z dne 28. aprila 2015, CHEMK in KF/Svet, T-169/12, EU:T:2015:231, točka 48, potrjena v pritožbenem postopku s sklepom z dne 9. junija 2016, CHEMK in KF/Svet, C-345/15 P, neobjavljen, EU:C:2016:433, točke od 29 do 32).
- 82 Dalje, v skladu s sodno prakso morajo institucije v okviru postopka pregleda opraviti ne le retrospektivno analizo razvoja zadevnega položaja od uvedbe prvotnega dokončnega ukrepa naprej, da ocenijo potrebo po ohranitvi ali spremembi tega ukrepa za preprečitev dumpinga, ki povzroča škodo, ampak tudi analizo verjetnega prihodnjega razvoja položaja od sprejetja ukrepa za pregled naprej, da bi ocenile verjeten vpliv odprave ali spremembe navedenega ukrepa (sodba z dne 18. septembra 2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, točka 55, in sklep z dne 9. junija 2016, CHEMK in KF/Svet, C-345/15 P, neobjavljen, EU:C:2016:433, točka 31).
- 83 Glede na navedeno lahko institucije v okviru retrospektivne in prospektivne analize, ki jo morajo opraviti za pregled, spremenijo presojo okoliščin. Navesti je treba predvsem, da člen 11(3) osnovne uredbe določa, da lahko institucije „med drugim“ ocenijo ne le, ali so se okoliščine bistveno spremenile, temveč tudi, ali obstoječi ukrepi dosegajo zelene rezultate pri odstranjevanju škode, ki je bila prej ugotovljena. Iz tega izhaja, da navedena določba institucijam izrecno priznava, da lahko ugotovijo, da prvotno sprejeti ukrepi niso bili zadostni, da preprečijo dumping, ki povzroča škodo, v nasprotju z njihovimi prvotnimi ocenami, in da je zato treba te ukrepe spremeniti. Dalje, izraz „med drugim“ iz člena 11(3) osnovne uredbe pomeni, da ta ne vsebuje izčrpnega seznama vprašanj, ki bi jih bilo mogoče preučiti v okviru vmesnega pregleda, poleg bistvenih sprememb okoliščin in nastanka pričakovanih učinkov na podlagi ukrepov. Poleg tega člen 11(3) osnovne uredbe določa, da se „[v] tem

pogledu [...] pri končnem odločanju upoštevajo vsi relevantni in ustrezno dokumentirani dokazi“. Zato lahko institucije upoštevajo vse pozneje predložene dokaze, četudi se nanašajo na objektivne okoliščine, ki se od prvotne preiskave niso spremenile.

- 84 Bilo bi namreč nelogično, da bi bile institucije dolžne uporabiti člen 2(7)(c) osnovne uredbe na način, ki bi se izkazal kot nepravilen z vidika dokazov, predloženih v okviru vmesnega pregleda, zgolj zato, ker je prišlo do take uporabe med prvotno preiskavo. Tako sklepanje bi bilo še bolj nelogično zato, ker je na podlagi člena 11(6) osnovne uredbe sprememba ukrepov mogoča le z vmesnim pregledom, medtem ko pregled zaradi izteka ukrepa lahko vodi le do njegovega preklica ali ohranitve.
- 85 V obravnavani zadevi presoja v izpodbijani uredbi temelji na dejanskih okoliščinah, ki so trajne, in ne začasne, predvsem na izkrivljeni ceni benzena in neobstoju vračila 17-odstotnega DDV na izvoz benzena. Kot pravilno navaja Svet, je mogoče izkrivljeno ceno benzena v Ljudski republiki Kitajski legitimno šteti za trajno, ker ne obstaja noben kazalnik, da bo odpravljena. Zavrnuti je treba tudi argument tožeče stranke glede različnih osnovnih surovin, uporabljenih za pridobivanje benzena v Ljudski republiki Kitajski, in sicer koksa, in ne nafte, ker tožeča stranka ni dokazala, da imata benzen iz nafte in benzen iz koksa različne značilnosti, ki bi to razliko v ceni upravičevale, kot je navedeno zgoraj v točkah 58 in 59. Glede 40-odstotne izvozne dajatve na benzen zadostuje navesti, da je v izpodbijani uredbi navedeno le, da je bila v upoštevnem obdobju nadomeščena z 0-odstotno dajatvijo. Glede na navedeno je treba ugotoviti, da izpodbijana uredba ni v nasprotju s členom 11(3) osnovne uredbe.
- 86 Zato je treba drugi tožbeni razlog zavrnuti kot neutemeljen.

Tretji tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve

Trditve strank

- 87 Tožeča stranka v okviru tretjega tožbenega razloga trdi, da je z izpodbijano uredbo kršena obveznost obrazložitve, ki izhaja iz člena 296 PDEU ter člena 6(7), člena 11(3), člena 14(2) in člena 18(4) osnovne uredbe. V bistvu trdi, da v izpodbijani uredbi niso bili upoštevani nekateri njeni argumenti ali vsaj, da v njej niso navedeni razlogi za njihovo zavrnitev.
- 88 Svet ob podpori intervenientk trditve tožeče stranke izpodbija.

Presoja Splošnega sodišča

- 89 V skladu z ustaljeno sodno prakso mora obrazložitev, ki se zahteva s členom 296 PDEU, jasno in nedvoumno izražati sklepanje institucije, ki je akt izdala, tako da se lahko zadevne osebe seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in da lahko pristojno sodišče opravi nadzor. Obveznost obrazložitve je treba presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino zadevnega akta, naravo podanih razlogov in interes za pojasnitev, ki ga lahko imajo naslovniki ali druge osebe, na katere se akt neposredno in posamično nanaša. V obrazložitvi ni treba podrobno navesti vseh upoštevanih dejanskih in pravnih elementov, ker je treba vprašanje, ali je obrazložitev posameznega akta v skladu z zahtevami iz navedenega člena 296 PDEU, presojati ne samo glede na njegovo besedilo, ampak tudi glede na njegov kontekst in glede na celoto pravnih pravil, ki urejajo zadevno področje (glej sodbo z dne 30. septembra 2003, Eurocoton in drugi/Svet, C-76/01 P, EU:C:2003:511, točka 88 in navedena sodna praksa).
- 90 Poleg tega je bilo razsojeno, da Svet v uredbi o uvedbi dokončne protidampinške dajatve ni dolžan posebej obrazložiti, zakaj ni upošteval argumentov, ki so jih podale stranke v upravnem postopku. Zadostuje, da ta uredba vsebuje jasno utemeljitev glavnih elementov, ki so v tej zadevi del njene analize

vprašanja, ali stroški glavnih vložkov odražajo večinoma njihovo tržno vrednost, saj je s tako utemeljitvijo mogoče pojasniti razloge, zakaj je Svet izključil upoštevne argumente, ki so jih stranke navedle v tem smislu v upravnem postopku (glej v tem smislu sodbo z dne 15. decembra 1999, *Petrotub in Republica/Svet*, T-33/98 in T-34/98, EU:T:1999:330, točka 151).

- 91 Utemeljitev akta pa mora biti njegov sestavni del in ne more, razen izjemoma, izhajati iz pisnih ali ustnih pojasnil, podanih naknadno, ko je akt že predmet postopka pred sodiščem Unije (sodba z dne 20. maja 2015, *Yuanping Changyuan Chemicals/Svet*, T-310/12, neobjavljena, EU:T:2015:295, točka 174).
- 92 V tej zadevi iz uvodne izjave 18 izpodbijane uredbe izhaja, da je bil zahtevek za TGO tožeče stranke zavrnjen, ker je bila cena, po kateri je tožeča stranka kupila benzen, izkrivljena in večinoma ni odražala tržne vrednosti. V okviru te presoje so v izpodbijani uredbi navedeni trije elementi, kot izhaja iz točke 51 zgoraj, in sicer znatno odstopanje med cenami benzena v Ljudski republiki Kitajski in drugih državah s tržnim gospodarstvom, dajatev na izvoz benzena, čeprav je bila odpravljena, in nevrčilo DDV na izvoz benzena. V uvodni izjavi 20 izpodbijane uredbe je še navedeno, da čeprav je tožeča stranka ugovarjala ugotovitvam Komisije, ni uspela pojasniti nizke cene benzena v Ljudski republiki Kitajski.
- 93 Iz tega izhaja, da so v izpodbijani uredbi spoštovane zahteve obveznosti obrazložitve, kot je razložena v sodni praksi, navedeni zgoraj v točkah od 89 do 91. V izpodbijani uredbi so namreč navedeni bistveni preudarki, s katerimi so utemeljene ugotovitve v njej, četudi ne vsebuje posebne obrazložitve glede vseh argumentov, ki jih je podala tožeča stranka v upravnem postopku, predvsem glede treh elementov, navedenih zgoraj.
- 94 Prvič, Svet je v izpodbijani uredbi ugotovil, da tožeča stranka ni veljavno pojasnila odstopanja med cenami benzena v Ljudski republiki Kitajski in v drugih državah s tržnim gospodarstvom, predvsem v Evropi in Združenih državah, kljub njenemu pojasnilu, da se njen benzen pridobiva iz koksa, in ne iz nafte.
- 95 Glede na okvir in sistematiko izpodbijane uredbe to pomeni, da Svet meni, da tožeča stranka ni dokazala, da benzen, pridobljen iz nafte, in benzen, pridobljen iz koksa, nista primerljiva proizvoda ali da obstajajo drugi razlogi, ki pojasnjujejo razliko v ceni med tema dvema proizvodoma v Ljudski republiki Kitajski in v drugih državah s tržnim gospodarstvom. Zato, kot pravilno zatrjuje Svet, je bil ugovor glede arbitražne cene impliciten v obrazložitvi izpodbijane uredbe.
- 96 Drugič, v izpodbijani uredbi se omejuje na ugotovitev obstoja dajatve na izvoz benzena, ki je bila odpravljena v obdobju preiskave v zvezi s pregledom, kot to navaja tožeča stranka, vendar iz tega niso izpeljane posebne ugotovitve. Zato izpodbijane uredbe ni mogoče kritizirati zaradi pomanjkljive obrazložitve ali zaradi domnevnega protislovja v zvezi s tem.
- 97 Tretjič, trditev tožeče stranke, da nevrčilo DDV na izvoz benzena ne pomeni znatnega vmešavanja države, je brezpredmetna, kot izhaja iz točk od 52 do 54 in 63 zgoraj, tako da Svetu ni mogoče očitati, da v izpodbijani uredbi ni navedel razlogov za njeno zavrnitev.
- 98 Zato je treba očitek v zvezi s kršitvijo obveznosti obrazložitve zavrniti. Z obrazložitvijo v izpodbijani uredbi je namreč Splošnemu sodišču omogočeno, da v celoti presodi njeno utemeljenost, kot izhaja iz analize prvega tožbenega razloga.
- 99 Glede na to, da tožeča stranka v okviru tretjega tožbenega razloga navaja tudi kršitev člena 6(7), člena 11(3), člena 14(2) in člena 18(4) osnovne uredbe, ne da bi kakor koli podala dovolj jasno in natančno argumentacijo v podporo tej trditvi, se je treba vprašati o njeni dopustnosti glede na člen 76(d) Poslovnika, kot je razložen v sodni praksi (sodba z dne 28. januarja 2009, *Centro Studi Manieri/Svet*, T-125/06, EU:T:2009:19, točka 71).

- 100 Kakor koli, če se domneva, da so ti očitki dopustni, je treba glede domnevne kršitve člena 6(7) osnovne uredbe navesti, da ta določba institucije zavezuje, da upoštevajo pripombe proizvajalca-izvoznika, kot je tožeča stranka, če so te dovolj podprte. Ta določba pa ne pomeni, da morajo institucije ugotoviti, da so te pripombe dovolj utemeljene. V tej zadevi je v uvodni izjavi 20 izpodbijane uredbe navedeno, da je tožeča stranka ugotovitvam Komisije ugovarjala. Dalje, iz obvestila glede zahtevka za TGO predvsem izhaja, da je Komisija posebej upoštevala argument tožeče stranke glede dejstva, da je benzen, ki ga ta stranka uporablja, pridobljen iz koksa, in ne iz nafte. Kljub temu je v izpodbijani uredbi ugotovljeno, da tožeča stranka ni mogla uspešno pojasniti nizke cene benzena na trgu Ljudske republike Kitajske. Zato očitka kršitve člena 6(7) osnovne uredbe ni mogoče sprejeti.
- 101 Enako velja za domnevno kršitev člena 11(3) osnovne uredbe. Če bi bilo mogoče očitek tožeče stranke razlagati tako, da v izpodbijani uredbi niso bili upoštevani vsi upoštevni in ustrezno dokumentirani dokazi v okviru vmesnega pregleda, bi se bilo za zavrnitev tega očitka dovolj sklicevati, po analogiji, na preudarke iz točke 100 zgoraj. Upoštevanje vseh upoštevnih dokazov namreč ne pomeni nujno sprejetja navedb stranke na podlagi dokazov, ki jih je ta predložila.
- 102 Glede domnevne kršitve člena 14(2) osnovne uredbe zadostuje ugotovitev, da izpodbijana uredba vsebuje povzetek bistvenih dejstev in premislekov, povezanih z odločitvami o dampedingu, predvsem v uvodnih izjavah od 15 do 35. Ta očitek je treba zato zavriniti.
- 103 Nazadnje, glede domnevne kršitve člena 18(4) osnovne uredbe je treba spomniti, da je bil – v skladu z uvodno izjavo 20 izpodbijane uredbe, obvestilom o zahtevku za TGO in dokumentom o dokončnem razkritju – razlog, da so bili dokazi in trditve tožeče stranke zavrjnjeni, ta, da tožeča stranka kljub tem dokazom in trditvam ni uspela pojasniti nizke cene benzena na trgu Ljudske republike Kitajske. Zato je treba tudi očitek glede kršitve člena 18(4) osnovne uredbe zavriniti.
- 104 Glede na zgoraj navedeno je treba tretji tožbeni razlog zavriniti kot neutemeljen.

Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 2(7)(c), drugi pododstavek, osnovne uredbe

Trditve strank

- 105 Tožeča stranka s četrty tožbenim razlogom navaja kršitev člena 2(7)(c), drugi pododstavek, osnovne uredbe. Trdi, da bi moralo biti vprašanje, ali izpolnjuje merila za TGO, rešeno v treh mesecih po začetku preiskave, v tej zadevi pa je bilo to v šestih mesecih.
- 106 Trdi, da če bi dobila odgovor na to vprašanje v treh mesecih, bi lahko bile izpodbijana uredba in protidampinške dajatve drugačne. V zvezi s tem navaja, da je Komisija svojo odločitev za zavrnitev TGO oprla na informacije, ki jih je dobila med preveritvijo na kraju samem, ki je bila opravljena po izteku roka treh mesecev, zlasti informacije o nakupni ceni benzena. Zato meni, da če bi bila odločitev sprejeta v določenem roku, bi ji bila odobrena TGO, ker institucije v tistem trenutku niso imele na voljo informacij o nakupnih cenah benzena, ki so bile odločilne za utemeljitev zavrnitve TGO.
- 107 Poleg tega navaja, da so se vprašanja glede domnevne izvozne dajatve na benzen in nevračila DDV porajala po izteku roka treh mesecev, kot to izhaja iz upravnega spisa.
- 108 Tožeča stranka v repliki navaja, da če bi bila stopnja dampedinga izračunana na podlagi informacij, ki jih je predložila, bi bila precej nižja od tiste, ki je bila določena z izpodbijano uredbo.
- 109 Poleg tega naj bi bil v skladu s sodno prakso namen roka treh mesecev zagotoviti, da se o vprašanju, ali proizvajalec-izvoznik izpolnjuje merila za TGO, ne odloči na podlagi njegovega vpliva na izračun protidampinške dajatve, kar naj v tej zadevi ne bi bilo upoštevano.

110 Svet ob podpori intervenientk izpodbija trditve tožeče stranke.

Presoja Splošnega sodišča

- 111 V skladu s členom 2(7)(c), drugi pododstavek, osnovne uredbe v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja, mora biti o vprašanju, ali proizvajalec izpolnjuje merila, navedena v prvem pododstavku navedene določbe, odločeno v treh mesecih po začetku preiskave, po podrobnem posvetovanju Svetovalnega odbora in po tem, ko je industrija Unije dobila priložnost podati svoje pripombe. Sprejeta rešitev ostane v veljavi ves čas preiskave.
- 112 Komisija je 29. julija 2011 objavila obvestilo o začetku delnega vmesnega pregleda protidampinških dajatev na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe. Rok treh mesecev se je torej iztekel 29. oktobra 2011. Komisija pa je tožeči stranki poslala obvestilo o zahtevku za TGO 1. februarja 2012.
- 113 Najprej je treba poudariti, da člen 2(7)(c), drugi pododstavek, osnovne uredbe ne vsebuje nikakršnih navodil glede posledic prekoračitve trimesečnega roka s strani Komisije. Na podlagi sodne prakse namreč vsaka prekoračitev tega roka s strani Komisije ne povzroči samodejno ničnosti uredbe, ki je bila nato sprejeta (glej v tem smislu sodbi z dne 18. marca 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise in Shanghai Adeptech Precision/Svet, T-299/05, EU:T:2009:72, točki 115 in 116, in z dne 10. oktobra 2012, Ningbo Yonghong Fasteners/Svet, T-150/09, neobjavljena, EU:T:2012:529, točka 53).
- 114 Člen 2(7)(b) osnovne uredbe sicer določa izjemo pri načinu določanja običajne vrednosti iz odstavka 7(a) istega člena, vendar je treba to izjemo razlagati ozko. Ni je torej mogoče samodejno uporabiti v primeru prekoračitve roka treh mesecev s strani Komisije, če to ni urejeno z določbo (sodba z dne 18. marca 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise in Shanghai Adeptech Precision/Svet, T-299/05, EU:T:2009:72, točka 121).
- 115 Iz sodne prakse izhaja, da lahko nepravilnost, kot je prekoračitev roka treh mesecev, vpliva na zakonitost izpodbijane uredbe le, če tožeča stranka dokaže, da bi bil odgovor na zahtevek za TGO, če bi bil podan pravočasno, lahko drugačen, ugodnejši za zainteresirano stranko (sodba z dne 25. oktobra 2011, Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet, T-192/08, EU:T:2011:619, točka 303; glej v tem smislu tudi sodbi z dne 18. marca 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise in Shanghai Adeptech Precision/Svet, T-299/05, EU:T:2009:72, točka 138, in z dne 18. septembra 2012, Since Hardware (Guangzhou)/Svet, T-156/11, EU:T:2012:431, točka 160).
- 116 Tožeča stranka v tej zadevi trdi, da če bi bila odločitev sprejeta v predpisanem roku, bi bila ugodna, ker institucije v tistem trenutku niso imele na voljo informacij o nakupnih cenah benzena, ki so bile ključne za zavrnitev TGO. Te argumentacije ni mogoče sprejeti.
- 117 Prvič, spomniti je treba, kot je to navedeno zgoraj v točki 45, da dokazno breme o spoštovanju pogojev iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe nosi tožeča stranka.
- 118 Drugič, navesti je treba, da so, kot je navedeno v obvestilu o začetku postopka o delnem vmesnem pregledu, družbe vlagateljice tega zahtevka predložile dokaze *prima facie*, da je imela tožeča stranka koristi zaradi nekaterih državnih ukrepov, s katerimi je bila spremenjena struktura njenih dejanskih proizvodnih stroškov. Tako so institucije dvomile o tem, da bi bila lahko tožeča stranka še naprej deležna TGO, predvsem glede na trditev, da je kupovala benzen po izkrivljeni ceni.
- 119 Tretjič, tožeča stranka kljub temu v zahtevku za TGO ni navedla podatkov o svojih nakupnih cenah benzena. Zato jo je Komisija v zahtevku za informacije z dne 3. oktobra 2011 izrecno pozvala, naj predloži dokaze, da njena nakupna cena benzena odraža tržne vrednosti. V odgovor na ta zahtevek je tožeča stranka 17. oktobra 2011, torej pred iztekom trimesečnega roka, pojasnila, da je njen benzen

pridobljen iz koksa, in ne iz nafte, ter predložila podatke o svoji nakupni ceni v obliki diagrama. Komisija je te podatke pregledala med preveritvenim obiskom 14. in 15. novembra 2011, to je po izteku zadevnega roka.

- 120 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da tožeča stranka ob izteku roka treh mesecev ni predložila zadostnih dokazov za to, da je spoštovala zlasti pogoj iz člena 2(7)(c), prva alineja, drugi del stavka, osnovne uredbe. Dejansko so v tem trenutku institucije imele na voljo resne kazalnike, da tožeča stranka tega pogoja ne izpolnjuje.
- 121 Te ugotovitve ni mogoče izpodbiti z nobeno trditvijo tožeče stranke.
- 122 Prvič, preudarki glede domnevne izvozne dajatve na benzen in nevrčilo DDV na izvoz se nanašata tudi na vprašanje, ali nakupna cena benzena tožeče stranke odraža večinoma tržno vrednost, ki je postala vprašljiva pred iztekom trimesečnega roka.
- 123 Drugič, kot pravilno navaja Svet, so izračuni stopnje dampa, ki jih je predložila tožeča stranka v repliki, le njeni lastni izračuni. To ne dokazuje, da če bi bila odločitev glede TGO sprejeta v predpisanem roku, bi moral Svet sprejeti te izračune ali celo narediti podobne. Poleg tega se zdi, da ti izračuni temeljijo na predpostavki, da bi tožeča stranka morala biti deležna TGO, ker zajemajo primerjavo med prodajno ceno na kitajskem notranjem trgu in prodajno izvozno ceno. Glede na navedeno pa je ta predpostavka nepravilna.
- 124 Tretjič, v nasprotju s tem, kar se zdi, da navaja tožeča stranka, iz sodne prakse, ki jo citira, ni mogoče sklepati, da mora biti izpodbijana uredba razglašena za nično, ker je bila odločitev o TGO sprejeta po izteku trimesečnega roka, ko je imela Komisija na voljo vse potrebne informacije za izračun stopnje dampa v primeru odobritve TGO (sodbe z dne 14. novembra 2006, Nanjing Metalink/Svet, T-138/02, EU:T:2006:343, točka 44; z dne 18. marca 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise in Shanghai Adeptech Precision/Svet, T-299/05, EU:T:2009:72, točka 127, in z dne 10. oktobra 2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener in Shanghai Prime Machinery/Svet, T-170/09, neobjavljena, EU:T:2012:531, točka 50).
- 125 V skladu s to sodno prakso dejansko zadnji stavek člena 2(7)(c) osnovne uredbe nasprotuje temu, da institucije po sprejetju odločitve o TGO spremenijo svojo prvotno odločitev na podlagi njenega vpliva na izračun stopnje dampa. Vendar institucije lahko spremenijo prvotno odločitev, če se predložijo novi dokazi ali v nekaterih okoliščinah tudi, ko se ti ne predložijo, z vidika načel zakonitosti in dobrega upravljanja (glej v tem smislu sodbi z dne 18. marca 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise in Shanghai Adeptech Precision/Svet, T-299/05, EU:T:2009:72, točka 127, in z dne 8. novembra 2011, Zhejiang Harmonic Hardware Products/Svet, T-274/07, neobjavljena, EU:T:2011:639, točke od 37 do 39). Vsekakor zadostuje ugotovitev, da v obravnavani zadevi institucije niso spremenile odločitve o TGO, saj ta obravnava med preiskavo v zvezi z delnim vmesnim pregledom nikoli ni bila odobrena.
- 126 Glede na navedeno je treba četrti tožbeni razlog zavrni kot neutemeljen.

Peti tožbeni razlog: kršitev člena 20(2) osnovne uredbe in pravice do obrambe

Trditve strank

- 127 Tožeča stranka s petim tožbenim razlogom navaja kršitev člena 20(2) osnovne uredbe in pravice do obrambe.
- 128 Predvsem navaja, da je Komisija v dokumentu o dokončnem razkritju z dne 11. aprila 2012 navedla, da je bila normalna vrednost določena na podlagi informacij proizvajalca, ki je sodeloval v podobni državi, in sicer v Argentini. Četudi je ta proizvajalec zadevni proizvod tržil na svojem notranjem trgu, se je

zaradi razlike v načinu proizvodnje med Argentino in Ljudsko republiko Kitajsko sklenilo, da se konstruira normalna vrednost in se domače prodajne cene na notranjem trgu ne uporabijo. Normalna vrednost za vinsko kislino L+, ki jo proizvaja argentinski proizvajalec, naj bi bila zato konstruirana na podlagi stroškov proizvodnje v Argentini in ob upoštevanju razlike v proizvodnih metodah. Ker argentinski proizvajalec ni proizvajal vinske kisline DL, naj bi bila normalna vrednost zanjo konstruirana s pomočjo razlike v ceni med dvema vrstama izdelka. V dokumentu o razkritju je bilo navedeno, da iz razlogov, povezanih z zaupnostjo, ni bilo mogoče zagotoviti podrobnejših informacij o normalni vrednosti, saj je le en argentinski proizvajalec v postopku polno sodeloval.

- 129 Tožeča stranka dodaja, da je v svojih pripombah z dne 25. aprila 2012 na dokument o dokončnem razkritju navedla, da Komisija ni podala pomembnih informacij o metodi izračuna normalne vrednosti za vinsko kislino DL, zlasti o viru za ceno vinske kisline L+ in vinske kisline DL, ter o dejavnikih, ki vplivajo na primerjavo cen.
- 130 Tožeča stranka trdi, da zavrnitev, v uvodni izjavi 38 izpodbijane uredbe, njenega zahtevka glede konstruiranja normalne vrednosti vinske kisline DL, ker naj bi bilo nemogoče zagotoviti take informacije brez razkritja metod in stroškov proizvodnje zadevnega argentinskega proizvajalca, pomeni kršitev pravice do obrambe in člena 20(2) osnovne uredbe.
- 131 V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da se zdi, da so institucije, ker proizvajalec v podobni državi ni pridobival vinske kisline DL, za izračun normalne vrednosti vinske kisline DL najprej primerjale nekatere cene vinske kisline L+ in vinske kisline DL ter nato uporabile to razliko za normalno vrednost, izračunano za vinsko kislino L+ v podobni državi. Tožeča stranka pa naj ne bi mogla predstaviti svojega stališča o pravilnosti primerjave cen, opravljene v izpodbijani uredbi med vinsko kislino L+ in vinsko kislino DL. Poleg tega tožeča stranka meni, da podatki o vinski kislini DL ne morejo biti zaupne informacije proizvajalca v podobni državi, ker ta proizvajalec ne izdeluje tega proizvoda. Vsekakor bi bilo mogoče sporočiti zaupne informacije v obliki povzetka ali z navedbo obsega, in ne natančnih števil.
- 132 Svet ugovarja, da je ta trditev ohlapna in neutemeljena. Sporočil naj bi metodologijo in pojasnil, kateri dejavniki so bili prilagojeni. Posebej naj bi bilo v izpodbijani uredbi navedeno, da so institucije uporabile proizvodne stroške vinske kisline L+ proizvajalca iz podobne države, nadomestile strošek osnovne surovine v Argentini s povprečno tržno ceno benzena ter prilagodile prodajne cene, upravne stroške in druge splošne stroške proizvajalca iz podobne države. Za vinsko kislino DL naj bi bila za konstruiranje normalne vrednosti v izpodbijani uredbi upoštevana razlika v ceni med vinsko kislino L+ in vinsko kislino DL. Svet navaja, da ni mogel predložiti podatkov, uporabljenih za izračun normalne vrednosti vinske kisline L+, ne da bi razkril zaupne poslovne informacije o proizvajalcu iz podobne države.
- 133 Svet v dupliki dodaja, da je očitno, da so se institucije za izračun razlike v ceni med vinsko kislino L+ in vinsko kislino DL oprle na izvozne cene Ljudske republike Kitajske.
- 134 V odgovor na vprašanja Splošnega sodišča na obravnavi sta Svet in Komisija pojasnila, da sta se pri izračunu razlike v ceni med vinsko kislino L+ in vinsko kislino DL oprla na cene, ki jih je uporabila tožeča stranka in drugi kitajski proizvajalec-izvoznik, ki je sodeloval. Glede na to, da je bila cena tožeče stranke ena od dveh komponent za izračun te razlike, bi, če bi institucije predložile te podatke, tožeča stranka iz njih lahko sklepala o cenah svojega konkurenta, ki so občutljive poslovne informacije.
- 135 Družbe intervenientke menijo, da so institucije lahko upravičeno zavrnilo posredovanje poslovno občutljivih informacij v zvezi s proizvodnimi stroški konkurenta.
- 136 Tožeča stranka v stališčih o intervencijski vlogi pojasnjuje, da ni zahtevala informacij o proizvajalcu iz podobne države.

Presoja Splošnega sodišča

- 137 Tožeča stranka s petim tožbenim razlogom navaja kršitev pravice do obrambe in člena 20(2) osnovne uredbe v tem smislu, da ji institucije niso posredovale pomembnih informacij o metodi izračuna normalne vrednosti za vinsko kislino DL, predvsem o viru cen vinske kisline L+ in vinske kisline DL ter o dejavnikih, ki vplivajo na primerjavo cen.
- 138 Stranke lahko na podlagi člena 20(2) osnovne uredbe zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na osnovi katerih se priporoča uvedba dokončnih ukrepov, ali pa zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe ukrepov.
- 139 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je spoštovanje pravice do obrambe v vseh postopkih, sproženih zoper posameznika, ki bi lahko pripeljali do sprejetja akta, ki bi škodljivo vplival na njegov položaj, eno izmed temeljnih načel prava Unije, ki ga je treba zagotoviti tudi, kadar postopkovna zakonodaja ne obstaja (glej sodbo z dne 1. oktobra 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Svet, C-141/08 P, EU:C:2009:598, točka 83 in navedena sodna praksa). Spoštovanje navedenega načela je v protidampinških postopkih temeljnega pomena (glej sodbo z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 77 in navedena sodna praksa).
- 140 Na podlagi tega načela mora biti zainteresiranim podjetjem med upravnim postopkom omogočeno, da učinkovito predstavijo svoje stališče o resničnosti in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin ter o dokazih, na katerih temeljijo trditve Komisije o obstoju dampinga in škode, ki naj bi s tem nastala (sodba z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 76).
- 141 Poleg tega, v skladu s sodno prakso morajo institucije Unije pri izpolnjevanju svoje obveznosti zagotavljanja informacij ravnati z vso potrebno skrbnostjo, ko zadevnim podjetjem posredujejo – če je zagotovljeno spoštovanje poslovne skrivnosti – uporabne podatke za obrambo njihovih interesov, in pri tem izbrati, po potrebi po uradni dolžnosti, ustrezne načine za tako posredovanje (glej v tem smislu sodbe z dne 20. marca 1985, Timex/Svet in Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, točka 30; z dne 27. junija 1991, Al-Jubail Fertilizer/Svet, C-49/88, EU:C:1991:276, točka 17, in z dne 3. oktobra 2000, Industrie des poudres sphériques/Svet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, točka 99).
- 142 Obveznost zagotavljanja informacij, ki jo imajo institucije Unije na protidampinškem področju, mora biti v skladu z obveznostjo spoštovanja zaupnih informacij (glej v tem smislu sodbi z dne 25. septembra 1997, Shanghai Bicycle/Svet, T-170/94, EU:T:1997:134, točka 121, in z dne 18. decembra 1997, Ajinomoto in NutraSweet/Svet, T-159/94 in T-160/94, EU:T:1997:209, točka 83). Obveznost spoštovanja zaupnih informacij pa ne sme spodkopati bistvene vsebine pravice do obrambe (glej v tem smislu sodbo z dne 20. marca 1985, Timex/Svet in Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, točka 29).
- 143 Iz sodne prakse še izhaja, da je treba zadostnost informacij, ki jih zagotovijo institucije Unije, presoditi glede na raven posebnosti zahtevanih informacij (sodba z dne 18. decembra 1997, Ajinomoto in NutraSweet/Svet, T-159/94 in T-160/94, EU:T:1997:209, točka 93).
- 144 Opozoriti je treba, da od tožeče stranke ni mogoče zahtevati, da dokaže, da bi bila odločba institucij drugačna, temveč le, da ta možnost ni v celoti izključena, ker bi si lahko tožeča stranka zagotovila boljšo obrambo, če ne bi bilo ugotovljenih postopkovnih nepravilnosti, ki so dejansko vplivale na pravico do obrambe (sodba z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točki 78 in 79).

- 145 Nasprotno pa je tožeča stranka dolžna, da konkretno dokaže, kako bi si lahko zagotovila boljšo obrambo ob odsotnosti take nepravilnosti, ne da bi se pri tem zgolj sklicevala na nezmožnost predložitve pripomb na hipotetične položaje (glej v tem smislu sodbo z dne 9. junija 2016, Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet, T-276/13, EU:T:2016:340, točka 264).
- 146 V tej zadevi je treba ugotoviti, da je bila na podlagi dokumenta o dokončnem razkritju, glede na to, da argentinski proizvajalec ne izdeluje vinske kisline DL, normalna vrednost konstruirana z uporabo razlike v ceni, ugotovljene med dvema vrstama proizvodov. Tožeča stranka je v pripombah na dokument o dokončnem razkritju posebej zahtevala informacije o metodi izračuna normalne vrednosti za vinsko kislino DL, predvsem o viru cen vinske kisline L+ in vinske kisline DL ter o dejavnikih, ki vplivajo na primerjavo cen. Kljub temu zahtevku je – kot v dokumentu o dokončnem razkritju – v uvodni izjavi 29 izpodbijane uredbe navedeno, da ker argentinski proizvajalec ni proizvajal vinske kisline DL, je bila normalna vrednost konstruirana s pomočjo razlike v ceni med dvema vrstama izdelka. Poleg tega so bile tožeči stranki v skladu z uvodno izjavo 38 izpodbijane uredbe poznejše informacije zavrnjene, saj tega ne bi bilo mogoče storiti brez razkritja proizvodnih metod in stroškov proizvajalca v Argentini.
- 147 Iz točke 61 replike izhaja, da je tožeča stranka razumela, da so za izračun normalne vrednosti vinske kisline DL institucije najprej primerjale nekatere cene vinske kisline L+ in vinske kisline DL ter nato uporabile to razliko za normalno vrednost, izračunano za vinsko kislino L+ v podobni državi.
- 148 Vendar institucije tožeče stranke niso obvestile o izvoru cen vinske kisline L+ in vinske kisline DL, ki so bile uporabljene za izračun odstopanja v cenah, ki je služil za izračun normalne vrednosti vinske kisline DL. Šele v fazi duplike je Svet navedel, da so se institucije za izračun razlike v ceni vinske kisline L+ in vinske kisline DL oprle na izvozne cene Ljudske republike Kitajske. V odgovor na vprašanje Splošnega sodišča so institucije prvič na obravnavi navedle, da so cene, uporabljene za primerjavo, prav cene tožeče stranke in drugega zadevnega proizvajalca-izvoznika v Ljudski republiki Kitajski, ki sta edina zadevna proizvajalca-izvoznika, ki sta sodelovala pri preiskavi. Ugotoviti je treba, da te informacije tožeči stranki niso bile sporočene pravočasno med upravnim postopkom.
- 149 Poleg tega institucije tožeči stranki nikoli niso sporočile razlike v ceni med vinsko kislino L+ in vinsko kislino DL.
- 150 Med strankami ni sporno, da se vinska kislina DL pridobiva le v Ljudski republiki Kitajski. V nasprotju s trditvami Sveta v dupliki pa iz dokumenta o dokončnem razkritju ali iz izpodbijane uredbe ni nujno sklepati, da cene, uporabljene za izračun odstopanja v ceni vinske kisline L+ in vinske kisline DL, izvirajo od proizvajalcev s sedežem v tej državi. Načeloma nič ne bi preprečevalo, da bi Komisija to odstopanje izračunala na podlagi cen vinske kisline DL v Ljudski republiki Kitajski in cen vinske kisline L+ drugje po svetu.
- 151 Iz točke 28 duplike izhaja, da se pojasnila Sveta, zakaj tožeči stranki ni mogel posredovati zaupnih informacij glede argentinskega proizvajalca, nanašajo na konstruiranje normalne vrednosti vinske kisline L+, in ne na primerjavo cen vinske kisline DL in vinske kisline L+.
- 152 Institucije so na obravnavi navedle, da je zavrnitev posredovanja informacij o razliki v cenah vinske kisline DL in vinske kisline L+ temeljila na dejstvu, da bi lahko na podlagi teh informacij tožeča stranka izvedela cene konkurenta – in sicer drugega proizvajalca-izvoznika – ki so poslovno občutljive informacije.
- 153 V skladu s sodno prakso je treba veljavnost akta Unije presoјati glede na dejanske in pravne okoliščine, ki so obstajale na dan sprejetja tega akta, tako da Splošno sodišče ne more nadomestiti razlogov, navedenih v postopku preiskave, z drugimi razlogi, ki so bili prvič navedeni pred njim (glej v tem smislu sodbo z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 150).

Zato zavrnitve razkritja zadevnih informacij ni mogoče utemeljiti z razlogom, navedenim v ustnem delu postopka pred Splošnim sodiščem, in sicer z zaščito poslovnih interesov konkurenta tožeče stranke, kot je to pravilno navedla tožeča stranka na obravnavi.

- 154 Zato je treba skleniti, da se v izpodbijani uredbi ne sklicuje na nobeno veljavno utemeljitev za zavrnitev posredovanja informacij o razliki v ceni vinske kisline DL in vinske kisline L+.
- 155 Navedi je treba, da je razlika v ceni vinske kisline L+ in vinske kisline DL eden od temeljnih elementov za izračun normalne vrednosti vinske kisline DL, drugi element pa je vrednost vinske kisline L+, konstruirana na podlagi informacij argentinskega proizvajalca. Tožeča stranka je trdila, da če bi prejela informacije glede razlike v ceni, bi jih lahko primerjala s svojimi podatki, da bi se prepričala, da bi bila razlika v ceni vsaj v skladu s temi podatki, kar bi ji omogočilo, da izključi obstoj večjih napak.
- 156 V zvezi s tem je koristno spomniti, da v skladu s sodno prakso razpolaganje z natančnimi izračuni, ki jih je izvedla Komisija, in s podatki, ki so se uporabili za te izračune, na splošno zainteresiranim strankam lahko omogoči, da v svojo obrambo navedejo bolj koristne pripombe. Tako lahko namreč natančno preverijo način, na katerega je Komisija uporabila te podatke, in te primerjajo s svojimi izračuni, s čimer lahko ugotovijo morebitne napake Komisije, ki bi sicer ostale skrite. Poleg tega praksa institucij kaže na to, da celo institucije menijo, da dejstvo, da zainteresirane stranke glede določitve stopnje dampinga razpolagajo z natančnimi izračuni, omogoča, da učinkovito uresničujejo svojo pravico do obrambe (sodba z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 208).
- 157 Poleg tega v skladu s sodno prakso, navedeno zgoraj v točki 144, tožeči stranki ni mogoče naložiti, da dokaže, da bi bila odločitev institucij drugačna, temveč le, da take možnosti ni mogoče popolnoma izključiti, saj bi se lahko bolje branila, če ne bi bilo postopkovne nepravilnosti, ki konkretno vpliva na pravico do obrambe.
- 158 Te zahteve so v tej zadevi izpolnjene, ker so institucije zavrnilo posredovanje informacij glede razlike v ceni vinske kisline DL in vinske kisline L+, ne da bi pravočasno podale veljavno utemeljitev. Ni sporno, da je ta razlika bistvena za izračun normalne vrednosti vinske kisline DL. Poleg tega tožeča stranka trdi, da bi ji razpolaganje s temi informacijami omogočalo, da med drugim izključi obstoj očitnih napak. Zato bi si lahko tožeča stranka zagotovila boljšo obrambo, če take postopkovne nepravilnosti ne bi bilo.
- 159 Nazadnje, institucije v okviru protidampinškega postopka ne smejo biti absolutno zavezane, da zavrnejo razkritje zaupnih poslovnih informacij, ne da bi presodile posebne okoliščine primera (glej v tem smislu sodbo z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točki 165 in 199). Zato Splošno sodišče ne sme posegati v izid, do katerega bi institucije prišle v okviru ponovne preučitve zahtevka za informacije o razliki v ceni, z vidika preudarkov, ki bi jih lahko veljavno upoštevale.
- 160 Zato bi morale institucije na podlagi člena 20(2) osnovne uredbe in pravice do obrambe tožeči stranki načeloma odobriti dostop do zahtevanih informacij glede razlike v ceni vinske kisline DL in vinske kisline L+, saj niso pravočasno podale veljavnega razloga za utemeljitev te zavrnitve.
- 161 Glede na navedeno je treba peti tožbeni razlog sprejeti.

Stroški

- 162 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspehi stranki. Vendar lahko v skladu s členom 135(1) Poslovnika Splošno sodišče izjemoma, če to zahteva pravičnost, odloči, da neuspela stranka poleg svojih stroškov nosi le del stroškov druge stranke ali celo, da se ji plačilo teh stroškov ne naloži.
- 163 Ker je bilo tožbi deloma ugodeno, je treba na podlagi pravične presoje okoliščin v zadevi odločiti, da tožeča stranka nosi polovico svojih stroškov. Svet nosi svoje stroške in polovico stroškov, ki jih je priglasila tožeča stranka.
- 164 V skladu s členom 138(1) Poslovnika države članice in institucije, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške. Komisija zato nosi svoje stroške.
- 165 V skladu s členom 138(3) Poslovnika lahko Sodišče intervenientu, ki ni eden od subjektov iz odstavkov 1 in 2 istega člena, naloži, da nosi svoje stroške. V okoliščinah tega spora je treba družbam intervenientkam naložiti, da nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat)

razsodilo:

- 1. Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 626/2012 z dne 26. junija 2012 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 349/2012 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na družbo Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd.**
- 2. Svet Evropske unije nosi polovico stroškov družbe Changmao Biochemical Engineering in svoje stroške.**
- 3. Družba Changmao Biochemical Engineering nosi polovico svojih stroškov.**
- 4. Evropska komisija nosi svoje stroške.**
- 5. Družbe Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl in Comercial Química Sarasa, SL nosijo svoje stroške.**

A. M. Collins

M. Kancheva

R. Barents

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 1. junija 2017.

Podpisi